

MONUMENTS HISTORICO-ARTÍSTICS

LA PLAÇA D'EN PERPINYA (I)

Es de justícia fer palès a les nostres pàgines que la modernitat urbanística també ha arribat a Granollers. Quan l'*Ajuntament*, aquests darrers anys, ha volgut posar fanals (no pas els *jolius*, com haureu pogut observar) i quedar-se descansat traient-se uns quants bancs de sobre, ho ha fet com si no passés res, com si el que es fes no fos ni carn ni peix. I aquest és el cas de la nostra plaça que no es pot dir ni que sigui ben bé això (una plaça) una esplanada, un aparcament per a taules de bar o un carrer ample on s'hi moren els arbres, és a dir, en definitiva, una cosa aigualideta, quadradeta i griseta, un espai urbà que no és ni lleig ni bonic, a l'alçada dels seus veïns, granollerins de socarrel, d'aquells d'estar per casa o, més ben dit, d'estar per la botiga. I d'ells us volem parlar, ells són la política del taulell, no pas de les llambordes, i els seus atzars i sotsobres, les seves disbauxes (poquetes i amagadetes) ens somouen i avaloten i per això els portem ací.

La relació de cognoms il·lustres, ja indica de què va la cosa: Els *Troca*, l'impressor i l'altre; els *Desastre*, *Porras*, *Olicagueras*, *Cassó*, *Vda. de Capsigrany*, en *Rierot de les Gangues*... Gent animada i fresquívola, feta a mida de les paraules del poeta: "So fill de la plaça, dins d'un taulell nasquí, amb mos veïns em barallo, els clients jo atraquí". L'ambient veïnal és d'una germanor indubtable i així podeu veure com en *Desastre* i en *Garrafell* de la Ferrreteria estan barallats perquè n'*Estafé* estafà el primer i treballa amb el segon; en *Cacanet* no pot veure en *Garrafell* per allò de la competència; la *Vda. Capsigrany* (altrament dita la *Vídua Alegre* per la seva simpatia) no pot veure ningú; en *Porras* està carregat de feina amb la seva oficina d'atracaments, aixecades de carter i assessoria de suspensions de pagaments, etc....

Aquesta vida col·lectiva, rica en esdeveniments de primera magnitud, que anirem completant i explicant més endavant, s'arrodoneix amb la presència d'una ala radical de gran categoria, la formada per en *Camil Aiquingol* i n'*Antoni Morta*. Dins d'un ambient de costums morigerats i temperats, aquestes dues fortes personalitats ens recorden la figura d'en *Lenin* enmig d'una *Rússia medieval*, ells són homes d'acció i de plantejaments gairebé subversius. El primer tot-hom el recorda cantant el "Kumbayá" i pledejant perquè els escoltes es possessin al reng de les transformacions revolucionàries i en lloc d'anar a missa cada dia només hi anessin un cop a la setmana, ara pensareu: "Això és ben poca cosa" però tots els qui coneixen la qüestió saben que assolir aquesta fita és més important a Granollers que no arribar a la col·lectivització dels "parkings" i encara avui, entre pot i pot de pintura venut, va rumiant quina en farà (Sembla que està preparant canviar el nom dels escoltes pel d'*oients* per tal de modernitzar més encara el moviment). El segon, malgrat el seu aspecte sastrívol i de president de la *Lliga de Perseverança*, té cops amagats i és, agafeu-vos tots, "pessoecialista"; ell defensa la unió del taulell i de la rosa, fa els negocis pensant en la col·lectivitat i t'aixeca la camisa amb un aire de no haver trencat ni cap plat ni cap olla que fa fere-dat. Aquesta ala radical és la que dóna un aire picant al veïnat i trenca un uniformisme que podria resultar massa feixuc a la vegada que atreu la clientela més jove i inconformista que, si no fos així, no trobaria prou al·licients per arribar-se a la plaça.

(continuarà)

DOM PALLUS A PUIGRACIOS

*Per veure bé sa terra
Dom Pallús I, l'Àimador,
a Puigraciós se'ns aferra
per ser un bon mirador.*

*Des de dalt el sol albira,
amb una mà engega els trons,
i amb l'altra la guspira
que encén tots els tions.*

*Dominant tota la plana
la seva obra veu,
si bé aquí hi ha terra boscana
potser allà hi posarà el peu*

*Des del gegantí balcó
on els corbs li deixen plaça,
pot comprendre la buidor
i mesquinesa d'una raça,
que sense veure horitzons
més enllà de sa botiga,
tan sols conta els calerons
i la vocació que els lliga.*

*Dom Pallús amb la bandera
recollida a Errederia,
vol cavar nova trinxera
i començar la romeria.
En Pelai quedà curt
amb la seva reconquesta,
si no li ve cap ensurt,
millorarà aquella gesta.*

*Els projectes pel cap li ballen,
el Congost caldrà dragar,
mentre les naus aparellen
perque hi puguin navegar.
També en el Pla de Llerona,
Palou i Cardedeu,
caldrà pensar-hi una estona,
per les naus que vindran del cel.*

*Del Mogent en veu les ribes,
del Congost l'esplendor
dels boscos les estibes
de Sant Llorenç al Corredor.*

*En aquestes coses somnia,
Dom Pallús I, l'Àimador,
quan de cop el cel s'obria
dibuixant l'esdevenidor.
La revelació li és donada,
en mig de trons i llamps,
ni Moisès l'hauria aguantada,
i dels poetes, ni l'Esclassans.
Remor de roquets i sotanes,
cadenes, tancs i canons,
lluny de converses vanes
o carregades de raons.
Per fi ha trobat l'objecte
de la seva vocació,
llançar un bon projecte,
per a guanyar l'oposició:*

*"Conqueriràs terres veïnes
on la bandera plantaràs.
Exporta idees genuïnes,
nous impostos, tu diràs."*

*Que tremoli Canovelles,
La Torreta i Corró,
si bé són aspiracions velles,
ara va de debò.*

*Dom Rafel Pallús i Codina,
conegut per l'Àimador
de la Bestiesa genuïna.
caldrà fer-li una cançó.*